

DNEVNIK SLOVENCŃEV V ITALIJI

Podružnica uredništva in uprave Primorskega dnevnika v Gorici - Ul. Silvio Pellico 1/III. nadst. - Telefon 11-32

PISMO ŠTUDENTA IZ NADIŽKE DOLINE ŽUPANOM Vzhodne Benečije

Iz zadnje številke «Mladina» glasila beneških Slovencev, povzema pričujoči članek, ki ga je neki študent napisal v vzhodnem nadiskem jeziku, mi ga pa objavljamo v knjižnem jeziku.

Tolrat vam odgovorjamo v našem jeziku, v tistem jeziku, ki ga ti tu govoriš in o katerem ste potrdili, da se govori v naših krajih, v naši Vzhodni Beneški Sloveniji. Takoj morate razumeti, da vam sedaj odgovorjamo na to pismo, poslano listu al Nuovo Friuli v Vidnu in ki ga je Messaggero Veneto posredoval 13. t. m.

Najprej vam povemo, da bi na toj spodobili, če bi bili govori, da je bilo tisto pismo pisano z vašimi rokami; toda tojmo se, da ste ga vi samo popisali.

S tem nčemo reči, da vi ne zate pisati; prepričani smo, da bi pismo zvenelo vse drugače, če bi prišlo iz vaših rokah. Gotovo bi se glasilo drugače in ne bi bilo tako zapovedno gospodarju, ki hlapčevno pretepa.

Pismo je napisal lahko samo kakšen drugi oblastnik, ki ni iz naših krajev, kajti vaše življenje roke kakor tudi naše pomenijo tisto trdo delo, katerega je treba napraviti, da si lahko pridružimo nekaj polente in sira.

Ko ste podpisali tisto pismo, zanj niste pomislili, da ste sli na pot brez kraja, na pot, ki ni niti mi niti ti to pot ljudstva, ki sta je izvolilo in ki je v vas imelo največje zaupanje?

Pogledimo pismo od začetka do kraja in videli boste, kako je zlagano. V začetku pravi: «In queste valli si è letto con grande interesse e piacere...» Kdo je z veseljem in zanimanjem bral, če ne kakšen občan, ki se boji izgubiti stoček ali polno jasti?

Pri tem: «... Il Governo ha considerato i bisogni di queste povere popolazioni... ed è venuto incontro con l'impianto dell'illuminazione elettrica, con acquedotti, scuole, strade ecc.» Kakšna illuminazione elettrica in Arbecu, na Kalu, v Meranu, v Ronacu, v Crnem uru in d. Kdo je tja napeljal elektriko? Vlada? Ljudje? No, sami kupiti žico; električne droge, katere so morali tudi okončati, so morali dati, sami. Tudi delovno silo so dali, sami. Vlada in «Società Elettrica Friulana» sta prišli terjati samo denar.

V arabi občinah je prav tako, da mislimo, da je bila pomembna prav tako neznanca. Grema naprej: «Acquedotti e scuole. Res je, vlada je dala denar, vendar ga je samo posodila občinam pa ga bodo morali v določenih letnih obrokih vrnati.

«Strade? Za boga, ne silite nas izkristi! Kje so te ceste? Samo v Ronacu je bila izpeljana cesta, to pa zato, ker jo je ljudstvo samo dokončalo! Kaj je za merana, matjurska, mačjanska, črnovrška cesta itd.? Kdo so pričeli so jih graditi, kdo so napravili so samo kakšen kilometer poti; ali pa niti tega ne.

In tisti sec., kam pa naj tega denar? «Altri bisogno... Il Prefetto e il Governatore il conoscono e cercano di soddisfarli.» Pismo jih, toda če ne bi bilo pozabili.

Ali tega se niste razumeli? Tudi čerati intervju služijo le za propagando, konkretnega pa sam niso nič dali.

«Servizi noi desideriamo che essi vengano fatti...» Zakaj pa ne dobite, ki bi demokrati, krščanski demokrati, da bi vsak človek lahko imel svoje ideje? Zakaj se tako hitro pozabi?

Pekovski delavci dosegli nekatere izboljšave

Kot smo že poročali so peki grozili s stavko, če jim delodajalci ne bodo priznali denarnih povškov. Kljub vsemu pa do stavke ni prišlo. Preprečila jo je seja predstavnikov delodajalcev in predstavnikov pekovskih delavcev, ki so se v torek ob 11 sestali na sedežu Zveze trgovcev. Po dolgem in burnem preprkanju so se začelo sporu, zmedli, da se dajo pekovski delavcem nekateri povški.

Na osnovi sporazuma so specializiranim delavcem povšili prejemke za 105 lir dnevno, izučencem pomočnikom 95 lir in 60 lir dnevno za priznane vajence.

Sporazum je stopil v veljavo z 22. januarjem.

Nedvomno je, če gre za zasluga za dosegene izboljšave, predvsem delavcem - pekom, ki so svojo akcijo za povšiljanje plač privedli do take ostrije, da so se prešli s stavko. Njihova zahteva pa je bila utemeljena, tu di glede na gospodarske prilike. Njihovi delovni pogoji so dejansko težki in njihove dosedanje plače niti od daleč niso ustrezale današnjim potrebam. Kljub trenutni izboljšavi pa se bodo še nadalje borili za priznanje svojih zahtev v popolni obliki, kajti trenutni sporazum je pomanjkljiv in ne ustreza delavcem, ker predstavlja samo kompromisno rešitev med obema stranikama.

IZ SODNIH DVORAN Okradel je svojo uslužbenko

Med maloštevilnimi obtoženci, ki so prišli večkrat na vrsto je bil tudi 42letni trgovec Rino Dean iz Ul. d'Aosta 91. Proti njemu se je pri sodnih oblasteh pritožila njegova bivša uslužbenka Marija Nikolavčič, ki je bila zaposlena kot natakarica v Deanovi kavarni Roma. Dean je namreč Nikolavčičevi izmaknil iz torbice, ki jo je imela zaklenjeno v omari v svoji spalnici, deset tisoč lir. Ko je Nikolavčičeva opazila tatvino niti zdaleč ni slutila, da jo je oropal gospodar. Pred njim se je zjokala in mu potolažila svojo nesrečo. Dean se je tedaj usmili in ji povedal, da ji je on vzel denar, ter ji zagotovil, da ji ga bo čimprej vrnil. Toda že po nekaj tednih je prodal kavarno in ostal s praznimi žepi. Ko se je Nikolavčičeva po nekaj mesecih zglasila pri njem in ga spomnila na ukraden denar, jo je Dean grobo nagnal in opozval ter ji pri tem še zagrozil, da jo zakolje. Večkrat ga je sodnik dr. Balarin spoznal za krivca prve obtožbe in ga obsojal na pet mesecev in deset dni zapora pogojno.

Kramer brez obrtne dovolilnice

Pred časom so finančni stražniki ustavili v Ločniku potujočega trgovca šletnega Friderika Kosa, ki se je s kovčkom polnim brivskega mila in drugih brivskih potrebščin napotil v Furlanijo. Ker pa ni imel trgovske obrtnice so mu finančarji zaplenili blago in ga prijavili sodnim oblastem. Pred sodnikom je Kosa večkrat pojasnil, da je bil takrat v pričakovanju obrtnice, za katero je že vložil prošnjo na županstvo in mu jo je to že odobrilo. Na tej podlagi zahtevala oprostitve. Tudi proti njej bodo postopali, ko bodo preskrbeli točnejše dokaze.

KINO V STANDREZU

V nedeljo 28. januarja bodo v kinodvoru Lutnan v Standrezu predvajali češki film «Sira», ki je dobil prvo nagrado na filmskem festivalu v Benetkah. Prva predstava ob 18.30.

Zavarovalnina za nesreče na delu

Zveza trgovcev za goriško pokrajino vabi vse včlanejene trgovce, ki imajo svoje nameščence zavarovane proti nesrečam na delu, naj čimprej predložijo zavarovalnico (Istituto Nazionale Assicurazioni Informazioni sul Lavoro) potrdila o izplačanih nameščenem v preteklem letu 1950.

Nakazila za živila proste cone

Zveza trgovcev za goriško pokrajino sporoča vsem trgovcem in lastnikom javnih obratov, ki imajo nakazila za živila proste cone, ki jih izdaja Trgovska zbornica, da ista veljajo samo za mesec, v katerem so bila izdana, če ni drugače navedeno na nakazilu samem.

Arelacija

Goriška sodnija je večkrat izdala zaporno povelje za 45letnega Oliva Obita iz Ul. Tunisi 31, ki je bil pred časom obsojen zaradi pijačevanja. Organi javne varnosti so ga večkrat izročili upravi zaporov v Ul. Barzellini, kjer bo predsedel mesec dni.

Huda nesreča v Jadranskih ladjedelnicah v Trzinu

V Združenih Jadranskih ladjedelnicah v Trzinu (CRDA) se je pripetila težja nesreča, katere žrtev je postal 23-letni Dionizij Orso iz Trzina. Nesreča se je pripetila medtem ko je skušal odpreti kos lesa na stružnici. Dionizij je namreč iz neznanega vzroka potegnil desno roko med kolose, kjer mu je zmeškalo drugo, tretjo, četrto in peto prst. Delovni tovariši so posrečeno takoj priskočili na pomoč in mu roko obvezali, od tam pa so ga prepeljali v civilno tržiško bolnico.

Kdo ne brani interesov Slovencev v Italiji

V zadnji številki «Democrijev» beremo na zadnji strani med ostalimi vestmi iz Goriškega tudi sledeče besede: «Cas bi bil tudi, da bi se beograjska vlada enkrat zavzela za našo manjšino v Italiji... Ali pa jim gre tudi sedaj samo za oblast, pri čemer pozabljajo na nas, kakor so nas pozabili vsaj zaščititi na miroljubni konferenci, medtem ko so dobro zaščitili svoje brate na Tirolskem Avstriji, v dolini Aosta pa Francozi?»

Pisec tega članka verjetno pozablja, da so tistobitni komunistični diplomati na dovolji zgovorni in prepričljivo način branili pravice vseh primorskih Slovencev in dosegli ob pomoči prebivalstva, ki je sodelovalo zahtevalo priključitev k Jugoslaviji, osvoboditev ogramnega dela zaslužnih Slovencev izpod tujeve pete. Prav gotovo je bila ta zaščita naših narodnostnih interesov edinstvena in je sploh ne moremo primerjati z ono, ki so jo vodili Avstriji in Francozi za svoje manjšine. Na žalost pa moramo ugotoviti, da bi bila zaščita veliko popolnejša, če bi nekateri ljudje daleč več podpore zaščitni akciji «titovim komunističnim diplomatom», predišem pa če bi se malo bolj ozirali na želje prebivalstva.

Ali je morda tako pisanje smatrati za odgovor na poziv, ki ga je naš dnevnik naslovil usem poštno mišičem Slovencev v zamejstvu za temeljito obrambo naših narodnostnih pravic? Z naše strani smo napravili vse, ko je bilo treba braniti svobodo Slovencev, kakršen je dr. August Šlihter. Pri tem nas ni motilo njegovo politično prepričanje, ker imamo vedno pred seboj splošne slovenske koristi. Pametno, predvsem pa koristno naš slovenski stvari bi bilo, če bi tudi na drugem bregu kahal več razumevanja in prenehali s kroničnim blatenjem ljudi, ki vedno dokazujejo neodjuzno razumevanje za potrebe slovenstva v zamejstvu. Vsako izražanje dvomov nad tem dejstvom je popolnoma neutemeljeno in poleg vsega zlonamerno.

Davčni seznam na vpogled

Goriški župan sporoča, da je na občinski razglasi deski do 26. januarja na vpogled seznam obveznih davstev za turizem, ki jih bodo morali zasebniki plačati občini in katere bo delno uporabila tudi Pokrajnska turistična ustanova.

Omenjeni seznam si zainteresirani lahko ogledajo v uradnih urah.

KINO

- VERDI, 17: «Hotel Berlin», I. Massey.
- VITTORIA, 17: «Močnejše od sovraštva», E. Flynn in A. Schmit.
- CENTRALE, 17: «Sled za morilec», J. Castle.
- MODERNO, 17: «Karavana ciganova», J. Parker.
- EDEN, 17: «Naloga Kozakov», D. Hoby.

Kaj moramo vedeti o delovni knjižici

Zadnji Uradni list Istrskega okrožnega LO je prinesel med drugim nekaj zelo važnih odredb, kakor o sklepanju pogodb v gospodarstvu, odredbo o ustanovitvi in prenehanju delovnih razmerij ter odredbo o delovnih knjižicah. Za danes se želimo ustaviti pri odredbi o delovnih knjižicah.

Vsakemu delavcu in nameščencu se izda delovna knjižica kot dokaz o tem, da je resnično delavec oziroma nameščenec, zaradi pregleda njegovega delovnega razmerja, kakor tudi za dokaz, pravilno izdelovnega razmerja, iz socialnega zavarovanja in pravice iz preskrbe, za živili in industrijskimi predmeti.

Razen delavcev določenih kategorij, sme imeti delavec oziroma nameščenec samo eno delovno knjižico. To mora ob vstopu v službo predložiti delodajalcu. Delavec (nameščenec), ki prvič vstopi v delovno razmerje ali pa nima delovne knjižice, mora predložiti potrdilo uprave za delovno silo pri Izvršnem odboru okrajnega LO, da do tedaj ni imel delovne knjižice. Pri tem je važno, da je naravnost prepovedano sprejeti na delo delavca (nameščence) brez delovne knjižice oziroma potrdila, da do tedaj ni imel delovne knjižice.

Dokler je delavec (nameščenec) v delovnem razmerju, se hrani delovna knjižica pri delodajalcu. Ko to razmerje preneha, je delodajalec dolžan vrniti delovno knjižico delavcu (nameščencu) ter vpisati varjo dan in način prenehanja delovnega razmerja. Delovna knjižica obsega: priimek in druge osebne podatke, šolsko izobrazbo, poklic, stroko, podatke o času, ki sta jih delavec ali nameščenec prebila na delu in podatke o iznajditelstvu, udnarstvu, odklopanjih poveljavah in nagradah pri delu. Delovna knjižica se izda praviloma za pet let.

Delovne knjižice izdaja in zamenjuje uprava za delovno silo pri Izvršnih odborih okrajnih LO, ki je pristojna po kraju delavčeve (nameščenceve) zaposlitve. Tista uprava, ki ni pristojna po delavčevem (nameščencevem) prebivališču, mora izdati prijave z glavnimi podatki, ki jo je prejela od delodajalca, poslati upravi za delovno silo Izvršnega odbora okrajnega LO, ki je pristojna

ISTRSKI DNEVNIK

Podružnica uredništva Primorskega dnevnika v Kopru - Ul. Cesare Battisti 2 - Telefon 70

KAJ NAM POUČI ZDRAVNIŠKI NADPREGLEDI

Odpraviti je treba neopravičene izdatke

Zavod za socialno zavarovanje pobira prispevke od delodajalcev za zavarovanje delavcev in uslužbencev ter članov njihovih družin. Ti prispevki služijo za zavarovanje zoper bolezen, nezgode, onemoglost in starost. Iz prispevka, ki se plačuje za bolniško panogo, in ki znaša 8% od zavarovalnega zasluga, mora plačevati socialno zavarovanje sledeče važnejše dajatve v denarju in naravi: hranarino, porodnino, podporo družinam za dve otroki, otroško opremo, dojrino, pogrebno, potne stroške zavarovancev, oskrbo v bolnicah, zdravljenje v ambulatorijih, zdravljenje in kopalnice, rentgenske preglede, babilsko pomoč, zobno nego itd.

Za denarjem, ki bi ostal neuporabilen, se gradijo ali kakorkoli postavljajo novi objekti, ki služijo dvigu zdravstvene ravni ter izboljšujejo zdravstvene razmere zavarovancev.

Najvišjo postavko v bolniškem zavarovanju tvorijo hranarine. Za te je bilo v letu 1949 uporabljeno 33% pobranih prispevkov bolniškega zavarovancev (pri tem mislimo izključno na bolniško panogo in ne na nezgodo in pokojninsko). Za zdravljenje je bilo uporabljeno 19% in za oskrbo v bolnicah 23% od omenjenih prispevkov.

Za leto 1950 se ne poznamo točnih podatkov, ker bilanca za to gospodarsko leto še ni sestavljena.

Denar, ki ga ne potrošimo v namene, kakor smo omenili zgoraj, bo uporabljen za inženjerske, nezgode, onemoglost in starost. Iz prispevka, ki se plačuje za bolniško panogo, in ki znaša 8% od zavarovalnega zasluga, mora plačevati socialno zavarovanje sledeče važnejše dajatve v denarju in naravi: hranarino, porodnino, podporo družinam za dve otroki, otroško opremo, dojrino, pogrebno, potne stroške zavarovancev, oskrbo v bolnicah, zdravljenje v ambulatorijih, zdravljenje in kopalnice, rentgenske preglede, babilsko pomoč, zobno nego itd.

Za denarjem, ki bi ostal neuporabilen, se gradijo ali kakorkoli postavljajo novi objekti, ki služijo dvigu zdravstvene ravni ter izboljšujejo zdravstvene razmere zavarovancev.

Najvišjo postavko v bolniškem zavarovanju tvorijo hranarine. Za te je bilo v letu 1949 uporabljeno 33% pobranih prispevkov bolniškega zavarovancev (pri tem mislimo izključno na bolniško panogo in ne na nezgodo in pokojninsko). Za zdravljenje je bilo uporabljeno 19% in za oskrbo v bolnicah 23% od omenjenih prispevkov.

Za leto 1950 se ne poznamo

Šmarje

Kmečka delovna zadruga slavi drugo obletnico

V Šmarjah praznujejo že drugo obletnico, odkar je bila ustanovljena tamkašnja kmečka delovna zadruga. Ob tej priložnosti je pripravila zadruga ožje praznovanje tega dogodka, na katerem je spregovoril tov. Stanko Ulenik, ki je dejal, da so zadrugniki lahko ponosni na svoje delo, s katerim ustvarjajo nekaj dočela novega našemu kmečkemu človeku. Ta pot vodi kmečko delovno ljudstvo v novo dobo, s katero prebajamo tudi pri nas v pravici socializem. Tov. Ulenik je upravičeno izdatkov bomo dignili fond investicij za gradnjo novih zdravstvenih ustanov.

SPORT

Čez drn in strn za kolesarje v Kopru

Prihodno nedeljo 28. t. m. ob 10. uri priredi štiridnevalno športno društvo «Proleter» kolesarski cross ali čez drn in strn po cestah in poljskih poteh. Odhod bo ob 10. uri izpred kolesarskega stadiona, celotna proga pa bo znašala 15 km. «Proleter» otvori s tem letošno kolesarsko tekmovalno sezono. Tekme se lahko udeležijo vsakdo. Glede koles in robenih predpisov in celotna prireditel ima množični značaj, ki naj propagira kolesarski šport v našem okrožju.

Slovensko narodno gledališče je gostovalo v Kopru

Zadnji petek, sobota, nedeljo ter torek so naši ljudje zopet napolnili gledališče v Kopru; po dolgem času nas je namreč spet obiskalo Slovensko narodno gledališče iz Trsta. V petek 19. in torek 23. t. m. so tržški igralci, vprizorili Finžgarjevo dramo «Razvalina življenja», ki so jo naštrudrali za Finžgarjevo 80-letnico, ki bo 9. februarja. Pred predstavo je nekaj besed o pisatelju Finžgarju, njegovem delu in življenju spregovoril upravnik gledališča dr. Andrej Budal. V svojem govoru je poudaril pomembno mesto Nestorja slovenskih književnikov v zgodovini naše književnosti. Finžgarjevo ime je še daleč pred prvo svetovno vojno budilo in utrjevalo v naših ljudeh narodno zavest, o čemer nam dovolji priča njegov najpopularnejši roman «Pod svobodnim soncem», ta sijajna manifestacija zdravlja in upornosti starih Slovencev.

Krepka, trda in jasna, polna življenjskosti in lepa govornica njegovega rojstnega kraja na Gorenjskem daje značilno notu temu našemu pripovedniku. Poleg proze, predvsem novel, je pomembna plat Finžgarjevega ustvarjanja tudi drama.

Tu mu je uspelo napisati vrsto dramskih del, ki jih lahko označimo za prave in pristne ljudske igre, saj jih še danes neprestano igrajo po naših podeželskih odrih. Med najpomembnejšimi je brez dvoma «Razvalina življenja», ki nam na prepričljiv način obdeluje najbolj boleč problem našega podedelja v času pred našo revolucijo. To je problem gruntarstva, pohlepa po zemlji, brezozirno podiranje zgodovinskih slovenskih čustev sebičnim osebnim koristim. Zato tudi glavna junakinja drame, Lenčeka, zavoljo nesrečne ljubezni in prisilne živitve z drugim podležim alkoholom, kakor tudi njen oče. Tako je uničenih dvoje življenj zaradi nezasitnosti in pohlepnosti Lenčekinega očeta Ura.

Prav je, da je s to uprizoritvijo Finžgarjevega najpomembnejšega dramskega dela SNG iz Trsta na ta način dostojno proslavilo 80 letnico Frana S. Finžgarja.

V soboto in nedeljo pa so koprsko gledališče napolnili naši najmlajši, kajti ta dva dneva je bil tam njihov praznik. Tržčani so namreč pripravili Golarjevo otroško veselje igra s petem «Rdečo kapico». Obe predstavi sta bili za naše najmlajše pravo doživetje, saj so se prisrčno nasmelji lažnjivim in smešnim dogodivščinam botra Božeta, končno pa so bili zadovoljni in veseli, ko je strašni in pogoltni volk prejel zaslužen kazen.

Pri predstavi je sodelovalo tudi precej tržških pionirjev in sicer z veliko prizadetnostjo in veseljem.

Ugotovimo lahko tudi to, da si naši najmlajši ter njihovi starši želijo še takih predstav, saj so prav pravilnice igre vsaj s tega vidika, bogatijo na drugi strani pa jim bude in raznemajajo fantazijo, bogatijo višje in doživljajo.

D. Z.

Dustolovščine dobrega vojaka Švejka u svetovni vojni

Nasproti njemu pa je zrl vanj iskreno in dobrodušno dvoje krotkih, nedolžnih oči dobrega Švejka, ki si je upal pretrgati obratnjant, da ste prišli ob mačko. Pozrla je kremo za čevlje in lepe angorske mačke ne najdete več.

«Kaj naj storim z njim?», je spreletelo nadporočnikovo glavo. «Tako trapasto in nedolžno gleda!»

In dobrodušno nedolžne švejkove oči so se naprej žarele od same mehkoosti in nežnosti, hkrati pa kazale popolno duhovno ravnovesje, da je vse v redu in se ni nič zgodilo.

Nadporočnik Lukaš je poskočil, a ni udaril Švejka, kakor je zarjovel: «Švejk, ukradli ste psa!»

«Pokorno javljam, gospod obratnjant, da ne vem za noben tak primer v poslednjem času, in dovoljujem si pripomniti, gospod obratnjant, da ste šil z Maksom popolnoma na sprehod.

torej ga nisem mogel ukrasti. Meni se je takoj zdelo, ko ste prišli brez psa, da se je moralo nekdo zgoditi. Temu pravimo situacija. V Spaleni ulici je neki torbar Kuneš in ta ni mogel iti nikoli s psom na sprehod, da bi ga ne zgubil. Po navadi ga je pustil v kaki krmi ali mu ga je kdo ukradel ali pa si ga je izposodil in ga ni vrnil...»

«Švejk, govodina, himmellaundon, jezik za zobe! Ali ste tako rafiniran malo pridnež ali pa tako teslo! Sam primer vas je tako povem vam, z menoj se ne igrajte! Od kod ste pripeljali tistega psa? Kako ste prišli do njega? Ali veste, da je pes našega polkovnika, ki ga je odvedel, ko sva se slučajno srečala? Ali veste, da je to strašna sramota? Torej povejte resnico: ste ga ukradli ali ne?»

«Pokorno javljam, gospod obratnjant, da ga nisem ukradel.»

«Ali ste vedeli, da je pes ukraden?»

«Pokorno javljam, gospod obratnjant, da sem vedel, da je pes ukraden.»

«Švejk, jezemsarja, himmellherggott, ustrelm vas, vi tele, vi govodina, vi kralja! Ali ste tak bedak?»

«Da, pokorno javljam, gospod obratnjant.»

«Zakaj ste mi pripeljali ukradenega psa, zakaj ste mi to bestijo prignali v stanovanje?»

«Da bi vas razveselil, gospod obratnjant.»

In Švejkove oči so dobrodušno in nežno pogledale nadporočnika, ki je sedel in zaječal: «Zakaj me bog kaznuje s tem oslom?»

V tihl resignaciji je sedel nadporočnik na stolu in čutil, da nima neke toliko moči, da bi Švejku prisilil zaisnicu, ampak tudi da bi si zvil cigareto; in še sam ni vedel, zakaj pošlja

Svejka po «Bohemijo» in «Tagblatt», da bi si Švejk prebral Polkovnikovo inerat o ukradenem psu.

Z razproštranim časopisem se je vrnil Švejk. Ves je žarel in veselo javil: «Je to tam, gospod obratnjant, tako lepo vam gospod obrst popisuje ukradenega pišča, da je veselje, pa se nagrado sto kron ponuja, kdor mu ga pripelje. Prav čedna nagrada. Po navadi se daje nagrada petdesetih kron. Neki Bozeteč iz Kosir se je preživljal kar tako. Vselej je ukradel psa, potem pa iskal v ineratih, kdo se je zatekel, in takoj je našel tja. Nekoj je ukradel lepega črnega špica in, ker se lastnik ni oglašil v ineratih, je dal sam večkrat inerat v časopis. Slednjik se je vendar javil neki gospod, da je to njegov pes, da se mu je zgubil in da je že mislil, da ga bo zamaš iskal. Da ne veruje več v postenost ljudi. Zdad pa da vidi, da se vendarle se najdejo pošteni ljudje. Načelno je zoper nagranje postenosti, toda za spomin mu daruje svojo knjižico o gojenju cvetlic doma in na vrtu. Bozeteč je prijel črnega špica za zadnje noge in udaril z njim tistega gospoda po glavi; zatekel se je, da me bo odslej nikoli več inseriral. Rajsi bo psa prodal v pesjak, če se ne bo zanj nihče oglašil v ineratih.»

«Pojdite ležat, Švejk, je ukazal nadporočnik, «drugače boste govorili neumnosti do jutra.» Tudi sam je šel spat in ponoči se mu je sanjalo o Švejku, da je Švejk ukradel tudi konja prestolonasledniku ter mu ga privedel, prestolonaslednik pa je konja spoznal pri pregledu čet, ko je on, nesrečni nadporočnik Lukaš, jahal na njem pred svojo stojtnjo.

Zjutraj je bilo nadporočniku kakor po prepti noči. Tlačila ga je nekaka težka duševna mora. Proti jutru je se enkrat zaspal, utrujen od strašnih sanj; prebudilo ga je trkanje na vrata, med katerimi se je prikazal dobrodušni obraz Švejka z

Crve išče, ki jih bo rabil, ko bo s trnkom lovil izvedenec že vedo, po čem rbe najbolj, nastajo.

